



Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De episcopo inculpato qui ad synodum vocatus venire contempserat. cxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

accusatores assererent. De cuius intentionibus & moribus sit secretum maximum, tanto magis damnanda committere, quanto tardius se constituto iudicio praesentaret. Quem manichaeorum inuolutum caligine arguunt, turpique secta olim. Ita quum non posset abluere animum sordida improbatione, obiectaque ei gesta synodalia proferentes, & commissis inuolutum vndiq; flagitiis, nullum ei saniratis habuisse respectum, quem furore suo & insana temeritate ad secularium quoque iudiciu tribunali subditum quaestioni, quod in vili quoque persona turpissimum est, obiicerent. Peruenisse eum ad homicidij damna asserunt, gestis prolatis in medium. Et hunc talem post tanta tali que commissa, episcopatus adhuc sibi nomen in suis latibus vindicare, in propriae ciuitatis infamiam, nimis doloribus conqueruntur, & sanctum nomen vindicando sibi velle polluere. Ideoque fratres charissimi, quia audiendus hic praesentare se noluit, nec conuictus forsitan ab accusantibus se defendere possit: digna tandem aliquando praesentatus episcopali iudicio pronuntiationis congrue ferri sententia iudicamus. Quamquam illi quum edocta fuerint, sciamus huius nominis non esse iacturam, qui pudorem nunquam habuisse sacerdotij perhibetur, & locum suum nec modico quidem tempore custodisse, dilationem dedimus, & decreuimus vestram debere intra prouinciam esse iudicium, & congregare synodum ante diem Calendarum Nouembrium, vt si adesse voluerit praesens, si confidit ad obiecta respondeat: si adesse neglexerit, dilationem sententiae de absentia non lucretur. Nam manifestum confiteri eum de crimine, qui indulto & toties delegato iudicio, purgandi se occasione non vtitur. Nihil enim interest, vtrum in praesenti examine omnia quae dicta sunt comprobentur: quum ipsa quoque pro confessione procurata toties constet absentia. Nos autem per omnes prouincias literas dirigemus, ne excusationem sibi ignorationis obtendat, vt ad prouinciam venire cogatur, & illic se constituto praesentare iudicio. Quicquid autem vestra charitas de hac causa duxerit decernendum, quum ad nos relatum fuerit, nostra, vt condecet, necesse est autoritate firmetur.

De episcopo inculpato qui ad synodum vocatus, venire contempserat. Cap. CXII.

Richvinum episcopum qui contra sanctorum cano-
num sanctiones Strazburgensem Ecclesiam inuasit, *De syno- do apud Altheim habita. cap. 10.*
quam ad sanctam synodum per literas nostras inuitauimus, & venire contemnens, nec vicarium suum misit, autoritate sancti Petri, ego Ioannes vicarius apostolici, ex praecepto sanctae praesentis synodi iniungendo vocamus iterum, & praecipimus quatenus ad concilium, id est, May Moguntiae indictum a Metropolitano episcopo suo, ad praesentiam venerabilis Herigeri archiepiscopi & confratrum suorum veniat, suae inobedientiae & peruersitatis ibidem iustam rationem redditurus. Sin autem negligenter & hoc agere paruipenderit, abtineat se a proprio gradu, donec Romam veniens, coram domino papa, & sancta Ecclesia reddat rationem.

Qui primates sint, qui Metropolitanani.
Caput. CLXIII.

Primates illi & non alij sint, quam qui in Nicæna synodo sunt constituti. Reliqui vero, qui metropoles tenent sedes, archiepiscopi vocantur & non primates: salua in omnibus apostolicae sedis dignitate, quae ei ab ipso domino est concessa, & postea a sanctis patribus roborata. *Ex cap. concil. Niceni, quae addita sunt a Felice papa.*

Quod neganda sit accusatis licentia criminandi priusquam se crimine exuerint, & familiaribus atque sponte confessis, & qui hesternodie, aut perendie, aut ante fuerunt inimici.

Caput. CLXIII.

ET neganda est accusatis licentia criminandi priusquam se crimine quo premuntur exuerint: quia non est credendum contra alios eorum confessioni qui criminibus implicati sunt, nisi se prius probauerint innocentes: quoniam periculosa est, & admitti non debet rei aduersus quemcunque confessio. Familiares vero & sponte confessi, atque sceleribus irretiti, non debent admitti, nec hi, qui hesternodie aut perendie, aut ante fuerunt inimici. *Ex decret. Stephani papae omnibus episcopis missis, ca. 11.*

De criminationibus aduersus doctores non suscipiendis, & de peregrinis iudiciis. Cap. CLXV.

ET licet haec possit generaliter dicta sufficere, ut vel declinemus errata vel custodiamus catholica: ab apostolis *Eusebii pap. c. 17*